

91. Delingsforretning 17/7 1905.
157. Skylddeling vedk. 123/46 25/10 -44.
158. Skjøte 123/46 -45.
159. Skjøte 123/46 14/10 1960.
160. Skriv 31/1 -62 fra Tore P. Smedås til Kjell Haagensen.
161. Skriv 19/7 -66 fra Kjell Haagensen.
162. Skriv udat. fra Kjell Haagensen til Karstein Nyaas.
163. Skriv 30/7 -66 til Kjell Haagensen og Karstein Nyaas.
164. Skriv 5/9 -66 fra Karstein Nyaas til Kjell Haagensen.
165. Skriv 10/2 -71 fra Anna Berg Myrtrøen.
166. Skriv 11/2 -71 fra Kjell Haagensen.
167. Skriv 27/2 -71 fra Karstein Nyaas.
168. Skriv 23/3 -71 fra Karstein Nyaas.
169. Skriv 28/4 -71 fra Anna Berg Myrtrøen.
170. Skriv fra Per E. Berg.
171. Skriv 12/5 -71 fra Karstein Nyaas.
172. Innkalling 11/6 -71.

Dokumentene ble lest opp.

Parter og vitner ble formant og avga forklaring vedkommende tvisten.

Anna Berg Myrtrøen motsatte seg forliksmekling.

Kjennelse II.

Ca. 1917-18 foregikk et bytte mellom eieren av 123/27, daværende eier Ole K. Brattås, nåværende eier Karstein Nyaas og 123/18, daværende eier Fridgeir Gjelten, nåværende eier Anna Berg Myrtrøen. Byttet endte med at eieren av bnr. 18 fikk en seter i Skarvdalen og eieren av bnr. 27 fikk en seter i Nordrevolden. Tvisten består i spørsmålet om skogen til setrene fulgte med i byttet. Dvs. om skogen som lå til setra i Nordrevolden tilhører Karstein Nyaas eller Anna Berg Myrtrøen og tilsvarende sameierett eller slått

med påstående skog i Skarvdalen.

Det ble ikke , såvidt vites, satt opp noen skriftlig overenskomst om byttet og det er bare muntlige overleveringer partene bygger på.

Kjell Haagensen kommer inn som part på den måten at den forrige eier av 123/18 solgte setervolden i Skarvdalen til hyttetomt som senere er kommet i Kjell Haagensens eie. Han påstår at salget omfattet vedbehovsrett til hytta. Han er derfor interessert i utfallet av tvisten mellom Karstein Nyaas og Anna Berg Myrtrøen.

Karstein Nyaas forklarer. Han viser til dok. 164 som forklarer hva som foregikk under byttingen. Han innrømmer hva Per Berg skrev, dok. 170. bl.a. at han ba om å få kjøpe noe myr i skogteigen i Nordrevolden.

Han hogg ved i Skarvdalen 2-3 år i 40-årene, men siden har han hogget seterveden i Nordrevolden.

Anna Berg Myrtrøen hogg en gang i Nordrevolden en gang etter 1964. (Det året Per Berg skrev brevet, dok. 170.)

Han påstår ikke å eie bnr. 46.

Skogteigen i Nordrevolden er nok til seterbruk idag, men heller ikke mer.

Hans påstand er at byttet av setrer omfattet skog, slik at han er eier av skogteigen i Nordrevolden.

Han påstår subsidiært at i tilfelle skogen ikke var med i byttet, forlanger han byttet opphevet.

Anna Berg Myrtrøen forklarte seg. Hun påstår at Karstein Nyaas har hogget i Skarvdalen så sent som i 60-årene.

Hva byttingen angår trengte ikke bnr. 27 bestemt skogen medtatt i byttet. Bruket hadde allerede seterskog i Nordrevolden.

Hun har hogget en gang i skogteigen i Nordrevolden og

vet ikke bestemt om hennes far, Per E. Berg hogg der noen gang.

Hun mener ellers at det ikke var anledning til å medta andel i sameiet i byttet.

Hun påpeker det urimelige i at byttet skulle omfatte skogen fordi endog setra i Skarvdalen var uten hus med unntagelse av en låve, mens setra i Nordrevolden var fullt bebygget.

Hennes påstand er at skogen ikke fulgte med ved byttet.

Kjell Haagensen påstår å ha rett til ved til husbehov til hytta på samme måten som setra ville ha hatt, brukt som seter. Han henviser til skylddelingen og skjøtene (dok. 157-159) hvor ingen unntagelse er gjort og kjøpet må derfor omfatte vedbehovsrett i sameiet.

Hans påstand er at han har rett til ved til husbehov til bnr. 46.

1. vitne Jon Berg, 84 år, søskenbarn og nabo til Per Berg. Han bodde på Storstuen (hos Per Berg) på den tiden byttet foregikk under forrige verdenskrig. Han mener skogen ikke fulgte med i byttet.

2. vitne Håkon Berg, 55 år, i slekt med Per Berg. Han forklarer at skogen ikke fulgte med i byttet. Han mener det ikke lot seg gjøre å bytte skogrett i sameiet og teigdelt skog. Han nevner det urimelige i byttet når det stod hus på Nordrevolden, men ikke i Skarvdalen.

Karstein Nyaas hogg ved i Skarvdalen og kjørte til Nordrevolden. Dette foregikk også før 1930, men også så sent som 1966-67.

3. vitne Kasper Berg, 69 år, ubeslektet med partene. Han forklarer at skogen fulgte med i byttet. Det hadde han hørt Ole K. Brattås fortelle mange ganger.

Tidligere eier av 123/21, Kaspers bror, Edvart, kjøpte

en tomt av skogteigen i Nordrevolden av Ole Brattås engang før 1930. Selv hogg han veden sin i Skarvdalen. Det var i det hele for lite skog i Nordrevolden til setrene. Det berodde på at seter-skogen var beregnet til annethvert års bruk. Derfor ble det også hogget i Skarvdalen.

Jordskifteretten ga Karstein Nyaas og Kasper Berg dispensasjon fra hogstforbudet til å hogge ved i Skarvdalen.

Vitnet sier at Storstuen "tok tilbake skogen" i Nordrevolden i 1960-årene.

4. vitne Erling Nyaas, 60 år gammel, bror av Karstein Nyaas.

Han kjøpte bnr. 27 i 1938 av Ole Brattås. Han ble vist grensen for skogen i Nordrevolden av Brattås. Han begynte straks å setre på Nordrevolden. Han solgte bnr. 27 i 1947-48 til sin bror Karstein Nyaas.

Erling Nyaas forklarer videre at han hogg all sin seter-ved i teigen i Nordrevolden. Håkon Berg spurte vitnet en gang om hvor grensen for teigen gikk.

Etter at Ole Brattås døde og Karstein Nyaas hadde overtatt bruket i 1947-48 dukke tvisten opp.

Da Erling Nyaas kjøpte bnr. 27 av Ole Brattås, opplyste selgeren at han hadde solgt tomten til Edvart Berg. Denne tomten lå utenfor volden.

5. vitne Per S. Grue, 54 år, i slekt med Anna Berg. Karstein Nyaas hogg i Skarvdalen ihverfall så sent som sist på 40-årene.

Jordskifterettens bemerkninger.

At det ikke ble satt opp noe skriftlig om byttet i 1917-18 gjør at det langt fra med sikkerhet kan fastslås hva overenskomsten sa. Det er bare av muntlige overleveringer gjennom 3 ledd

at man idag vet noe om den. Partenes og vitnenes forklaringer viser hvor usikkert forholdet til disse skogteiger og rettigheter er blitt. Det er få overensstemmelser å finne.

Av Anna Berg Myrtrøen og vitnet Håkon Berg ble nevnt at det var ujevne verdier som ble byttet, også om man bare ser på at det var hus på Nordrevolden, men bare en låve på Nystuvolden i Skarvdalen. Jordskifteretten har merket seg dette. Det synes urimelig om byttet gjaldt bare setervoldene, når setra i Skarvdalen var bebygget bare med en låve, mens volden i Nordrevolden var bebygget til full seter. Bytteavtalen må derfor ha inneholdt betingelser som den muntlige overlevering idag ikke kjenner til. Betingelsene kan ha vært mellomlag i penger, tjenester eller annet.

Når sannsynligheten taler for at byttehandelen inneholdt betingelser vi ikke kjenner til, kan ytterligere ujevnheter i verdiene av det som gikk inn i byttet, ikke si noe om hva som inngikk i byttet i form av jord og skog.

Partene er enige om at setervoldene ble byttet. Den setervold som lå til bnr. 27 i Skarvdalen, Nystuvolden, ble byttet med den setervolden som lå til bnr. 18 i Nordrevolden. Et makebytte i sin generelle form er bytte av bruk mot bruk. Er det deler av bruk som byttes, er det korrekte at delene skylddeles og partene utsteder gjensidige skjøter. Svært ofte blir dette ikke gjort, og da må forholdet være slik at den tilbyttede del i fremtiden må ligge under partens eget matrikelnummer. Den annen mulighet, at det matrikelnummer delen tidligere lå under, skulle følge delen, må føre til et umulig virvar. Det var forsåvidt korrekt nok da Per Berg solgte Nystuvolden i Skarvdalen, som var tilbyttet fra bnr. 27, ble skylddelt fra Per Bergs eget bnr. 18.

Det kan synes å fremgå av bl.a. dok. 169 og 164 at Karstein Nyaas gjør krav på å eier Nystuvolden i Skarvdalen av en

grunn som er berørt foran, at siden de byttede deler ikke er skylddelte, er hjemmelen på Nystuvolden hans. Han innrømmer imidlertid i sin forklaring at byttet virkelig har funnet sted og at salget av Nystuvolden forsåvidt er riktig, på tross av den formelle feil som er begått.

Ingen vet som nevnt noe sikkert om hva som gikk inn i byttet og betingelsene forøvrig. Det er grunn til å tro, siden ingen kjenner til noen skriftlig avtale, at avtalen var muntlig. I så fall var den ventelig ikke særlig grundig eller detaljert. En muntlig avtale må være enkel, uten for mange forskjellige punkter. Går man ut fra dette, er det rimelig at avtalen var å bytte setrer, uten nærmere om hva som hørte med til setrene. Ut fra et slikt grunnlag taler sannsynligheten for at skogen fulgte med ved byttet. Om avtalen gikk ut på å bytte setrer uten nærmere beskrivelse, måtte en rekke rettigheter som i alminnelighet hører med til en seter, følge med. Det gjelder først og fremst beiterett og rett til ved. Det er ihvertfall ikke grunn til å anta at alle seterrettigheter fulgte med, med unntagelse av skogsretter.

Et av de forhold som taler imot dette syn er et punkt i Anna Berg Myrtrøens forklaring. Eierne av bnr. 27 hadde seter-skog i Nordrevolden før byttet i 1917-18. Det var derfor unødvendig å ta med skogen i byttet. Men jordskifteretten har altså kommet til, ut fra et alminnelig syn på hva som fulgte med ved bytte av setrer, så måtte skogen følge med.

De øvrige opplysninger fra parter og vitner taler for og imot at skogen fulgte med i byttet.

Det er visstnok alminnelig antatt blant partene at skogen i Skarvdalen lå i sameie på den tiden byttet foregikk. Og Anna Berg Myrtrøen og vitnet Håkon Berg mener at andel eller rett i sameiet ikke kunne byttes med teigdelt skog. Jordskifteretten

deler ikke dette syn. Det kan ikke være noen forskjell mellom rettigheter i sameie som bytteobjekt og som salgsobjekt og andeler og retter i sameie er blitt solgt i stor utstrekning, her i Vangrøftdalen som andre steder. Jordskifteretten kan heller ikke se noen prinsipiell forskjell i denne henseende mellom beiterett i sameie og hogstrett i sameie. At beiterett fulgte ^estrene i byttet synes uomtvistet. Det måtte derfor være full anledning til å ta med i byttet hogst^trett i sameiet.

Det er idag tvist om eiendomsforholdene i Skarvdalen og Vangrøftdalen forøvrig. Stort sett er det to påstander, at grunnen og skogen ligger i sameie og at slåtteeieren er grunneier og skog-eier på sin slått.

Dette tvisteforhold endrer ikke jordskifterettens syn med hensyn til om skogen fulgte med i byttet av setrer. Forholdet må være det samme om skogsretten består i en skogteig hvor skog-eieren er grunneier, rett i sameiet, eller skog på slått hvor slåtteeieren er grunneier.

Forklaringer om hogst gir langt fra entydige opplysninger. Karstein Nyaas har stort sett hogget seterveden i Nordrevolden med unntagelse av 2-3 år i 40-årene. Vitnet Per S. Grues forklaring kan synes å støtte dette. Mens 2. vitnes forklaring kan tyde på at Karstein Nyaas hogg i Skarvdalen ut over de 2-3 årene. 3. vitnes forklaring om at jordskifteretten ga Karstein Nyaas og Kasper Berg spesiell dispensasjon fra hogstforbudet er ukjent for jordskifteretten. Forbudet som ble fattet 20/11 1951 inneholder imidlertid en alminnelig dispensasjon fra forbudet til å hogge nødvendig brensel til setrene.

At Karstein Nyaas hogg seterved samme år både i Skarvdalen og Nordrevolden er lite trolig.

Den forrige eier av bnr. 27, Erling Nyaas, hogg all sin

seterved i Nordrevolden.

Anna Berg Myrtrøen på sin side har hogget i Nordrevolden en gang i midten av 60-årene og vet ikke om hennes far Per E. Berg noensinde hogg der.

Som en summering av den hogst som har foregått vil jordskifteretten bemerke. Stort sett har eierne av bnr. 27 hogget i Nordrevolden, men med noen få år i Skarvdalen, mens eieren av bnr. 18 i de siste 40 år har hogget en gang i denne teigen. Og som konklusjon har jordskifteretten trukket at dette tyder på at skogen fulgte med i byttet.

Av forhold som trekker i motsatt retning er de opplysninger som Per Berg har gitt i dok. 170, og Karstein Nyaas innrømmer at Per Bergs opplysninger er riktige. Per Berg tilbød Karstein Nyaas å få kjøpt skog av teigen i Nordrevolden, og Karstein Nyaas bad om å få kjøpt en myr. Dette må ha vært i begynnelsen av 60-årene.

Det er vanskelig forenlig med Erling og Karstein Nyaas's hogst i nordrevolden og jordskifteretten har ikke fått noen tilfredsstillende forklaring på forhandlingene mellom Karstein Nyaas og Per Berg. Invertfall førte ikke forhandlingene til noen forandring av forholdene, og Karstein Nyaas fortsatte å hogge ved i teigen.

Jordskifteretten vil tilslutt nevne to opplysninger fra vitner. Edvart Berg kjøpte en liten del av skogteigen i Nordrevolden av Ole Brattås engang før 1930 uten innsigelser. Og Håkon Berg henvendte seg til Erling Nyaas for å få rede på grensen for teigen i Nordrevolden.

Det er under sterk tvil at jordskifteretten er kommet til at skogen fulgte med ved byttet i 1917-18.

Kjell Haagensen påstår han har vedbehovsrett i sameiet

for sin hytte på Nystuvolden på samme måten som Nystuvolden ville hatt om den hadde fortsatt som seter. Denne påstand bygger han på at verken skylddelingen av bnr. 46 eller skjøtene (dok. 157-159) gjør noen unntagelser. Det er ikke tvist om hvorvidt Kjell Haagensen er eier av setervolden.

Bnr. 46 ble skylddelt fra bnr. 18 25/10 1944. Av skylddelingen går det frem at parsellen består av 6 dekar stor setervold - Nystuvolden - og den skal brukes til byggetomt. På spørsmål 2 i skjemaet, "Får hvert av de jordbruk som fremkommer ved delingen den skog som er nødvendig til husbehov og gårdsfornødenhet?", er svaret "Nei". Det bruk som blir uten skog må være den utskilte parsell, bnr. 46.

Skylddelinger beskriver også til vanlig ikke hva som unntas, men hva det nye bruk består av. Og skjøter sier bare hvilke bruk som skifter eier.

Jordskifteretten synes skylddelingen er så klar som man kan forlange av en skjemaesvarelse og resultatet må bli at det ikke hører noen skogsrett til 123/46.

Kjennelsen er enstemmig.

Verdien av tvisten om skogen fulgte med i byttet av setrer er over 500 kroner.

Verdien av tvisten om hogstrett til bnr. 46 er over 500 kroner.

Slutning.

1. Karstein Nyaas er eier av den skogteig som var lagt til hans seter i Nordrevolden. Og Anna Berg Myrtrøen er eier av den skogsrett som lå til Nystuvolden i Skarvdalen.

2. Det ligger ingen hogstrett til bnr. 46, eier Kjell Haagensen.

Omkostningene:

Jordskiftemann Gløtvold 2 dager + skyss

kr. 195,40

Jordskiftemann Sæther 2 dager + skyss	kr. 327,80
Tilsammen	kr. 523,20
som ble pålagt betalt slik:	
Karstein Nyaas	kr. 211,60
Anna Berg Myrtrøen	" 211,60
Kjell Haagensen	" 100,-

Partene hadde forlatt møtet.

Dalsbygda, den 21. juli 1971.

Tollef Lunaas (s.)   Jon Sæther (s.)   Leif Gløtvold (s.)

-oOo-

År 1971 den 29. juli ble jordskifterett satt i hytta til Paul Pettersen Ullevålseter i Dalsbygda.

Rettens formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Nils Thorsrud.

Sak nr. 31/70 og sak 32/42. I den siste sak vedkommende grensetvist i Stordjupsjøen.

Sakene er i h.h.t. § 98 i tvistemålsloven slått sammen til en behandling.

Vedkommende sak 31/70:

Saksøker: Paul Pettersen Ullevålseter, eier av 123/43 og 123/44.

Saksøkte: 1. Anna Berg Myrtrøen eier av 123/18.

2. Magne Moseng, eier av 123/1.

Vedkommende sak 32/42:

Partene i tvisten vedk. sak 32/42:

1. Kåre Berg, eier av 123/4

2. Einar Nyaas, eier av uskyldsatt parsell av 123/12.

3. Ola Normann Bakken, eier av 123/19.

Videre de samme som saksøkte under sak 31/70.

Sakene gjelder: Tvist om grenser i Stordjupsjøen.

Til stede: Alle nevnte parter personlig.

Som vitner møtte Leif Ørvild, Kristen Berg, Johannes Grue, Annar A. Ryen, Halstein Nordvang og Kasper Berg.

På forespørsel fremkom ingen merknad mot rettens sammensetning.

Fremlagt ble: Vedkommende sak 31/70.

1. Krav om grensegang 14/9 -70.
2. Skriv 6/3 -71 fra departementet.
3. Skylddelingsforretning 11/7 -44.
4. Skylddelingsforretning av s.d.
5. Innkalling 8/6 -71.

Vedkommende sak 32/42:

118. Krav om grensegang 13/8 -68.
86. Utskrift av skogkontrakt 1861.
173. Skriv 15/2 -71 fra Magne Moseng.
174. Skisse.
175. Skriv 18/2 -71 fra Anna Berg Myrtrøen.
176. Skriv 20/3 -71 fra Kåre Berg, Ola Normann Bakken og Einar Nyaas.
177. Skriv 20/4 -71 fra Magne Moseng.
178. Skriv 28/4 -71 fra Anna Berg Myrtrøen.
179. Skriv 10/5 -71 fra Ola Normann Bakken.
180. Innkalling 8/6 -71.
181. Erklæring fra J. J. Berg.

Etter noen forhandlinger inngikk partene følgende forlik:

Den østre grense for Stordjupsjøen sameie går fra sjøen langs vestgrensen for Paul Pettersen Ullevålseters nausttomt. Fra nausttomtens nordvestre hjørne går grensen i ben linje til det

sørvestre hjørne av Paul Pettersen Ullevålseters hyttetomt, følger så denne tomtens vestgrense og videre i denne retning til fjells.

Det overlates jordskiftedommeren å merke og beskrive grensene.

Einar Nyaas (s.)   Ola Normann Bakken (s.)   Kåre Berg (s.)
Magne Moseng (s.)   Anna Berg Myrtrøen (s.)   Paul Pettersen
Ullevålseter (s.)

De øvrige grensene ble gått opp sammen med partene og det var ingen uenighet.

Omkostningene:

Jordskiftemann Gløtvold 1 dag + skyss	kr. 124,80
Jordskiftemann Sæther 1 dag + skyss	" 167,50
Tinglysing	" 70,-
Porto	<u>" 45,70</u>
Tilsammen	kr. 408,00

som ble pålagt betalt likt av alle seks parter.

Kunngjøringen fant sted 29/7 -71 ved opplesning av rettsboken. Samtlige møtende parter var tilstede.

Den tinglyste utskrift skal oppbevares hos eieren av gnr. 123, bnr. 19.

På forespørsel fremkom ingen merknad til forhandlingene eller føringa av rettsboken.

Retten hevet.

Dalsbygda, 29/7 1971.

Tollef Lunaas (s.)   Leif Gløtvold (s.)   Jon Sæther (s.)

Grensebeskrivelse.

Grense 1 - mellom Stordjupsjøen sameie på vestsiden og gnr. 123, bnr. 44 på østsiden - går fra kors i jordfast stein (1) i strandkanten i retning ca. 23^g 11,3 m til kors i jordfast stein (2) i grensen mot gnr. 123, bnr. 1.

Grense 2 - mellom Stordjupsjøen sameie på vestsiden og gnr. 123, bnr. 1 på østsiden - går fra merkepunkt 2 i retning 26^{g} (i retning av punkt 3) til veien hvor den ender.

Grense 3 - mellom Stordjupsjøen sameie på vestsiden og gnr. 123, bnr. 18 på østsiden - går fra veien i samme retning som grense 2 til røys (3) ca. 2,5 m ovenfor veien (avstanden mellom merkepunkt 2 og merkepunkt 3 er 60,0 m), fortsetter i samme retning 51,0 m til røys (4) ovenfor den gamle vognveien og 70,5 m til kors i jordfast stein (5) i grensen mot gnr. 123, bnr. 43.

Grense 4 - mellom Stordjupsjøen sameie på vestsiden og gnr. 123, bnr. 43 på østsiden - går fra merkepunkt 5 i retning 4^{g} 51,0 m til røys (6) og 83,5 m til kors i jordfast stein (7) i grensen mot gnr. 123, bnr. 18.

Grense 5 - mellom Stordjupsjøen sameie på vestsiden og gnr. 123, bnr. 18 på østsiden - går fra merkepunkt 7 i samme retning som grense 4 til fjellet.

Grense 6 - mellom gnr. 123, bnr. 18 på nord-, øst- og sørsiden og gnr. 123, bnr. 43 innenfor - går fra merkepunkt 7 i retning 94^{g} 35,3 m til kors i jordfast stein (8), 67,6 m til nedsatt stein (9) og 71,6 m til kors i fjell (10) (like ved en bolt, triangelpunkt).

Herfra i retning 210^{g} 66,7 m til kors i jordfast stein (11) og 57,8 m til nedsatt stein (12).

Herfra i retning 301^{g} 35,2 m til kors i jordfast stein (13), 46,5 m til nedsatt stein (14) og 52,3 m til merkepunkt 5.

Grense 7 - mellom gnr. 123, bnr. 1 på nord og østsiden og gnr. 123, bnr. 44 på sør og vestsiden - går fra merkepunkt 2 i retning ca. 101^{g} 24,1 m til kors i jordfast stein (15).

Herfra i retning ca. 204^{g} 11,5 m til kors i jordfast stein (16) i strandkanten.

Retningene er tatt ut av kartet og er angitt rettvise.

Dalsbygda, 3/8 1971.

Tollef Lunaas (s.)   Nils Thorsrud (s.)

-oOo-

År 1971 den 31. august ble jordskifterett satt i huset til Kolbjørn Eggen i Os.

Rettens formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettens formann.

Sak nr. 32/42 m.m. - til behandling foreligger tvist om hvem som er eier av en slått i Svartbekkdalen.

Partene: 1. Kolbjørn Eggen

2. Oddmund Nyaas.

3. Torberg Aas.

Tilstede: Kolbjørn Eggen og Oddmund Nyaas, begge personlig.

Fremlagt ble:

182. Skriv 5/2 1971 fra Øystein Os Eggen.

183. Avskrift fra Hummels slåttefortegnelse 1767.

184. Skjøte 3/3 1843.

185. Skylddeling 20/7 1869.

186. Skjøte 27/7 1869.

187. Bykseseddel 22/6 1723.

188. Skisse.

189. Innlegg for Høyfjellskom. 16/9 1925.

190. Kjøpekontrakt 21/11 1855.

191. Skylddeling 29/9 1898.

192. Utskrift forlikskom. 22/1 -43.

193. Hjemmelsattest 5/2 -71.

194. Skriv 30/1 -71 fra Oddmund Nyaas.

195. Skjøte 18/11 -47.

196. Dok.-liste fra Peder Aas for HK.

197. Innkalling 16/8 -71.

Etter noen samtale med partene ble det klart at det var flere som var interessert i det terreng som det her tvistes om.

Jordskifteretten besluttet derfor å utsette saken inntil alle interesserte kunne få varsel.

Retten hevet.

Os, den 31. august 1971.

Tollef Lunaas (s.)   Leif Gløtvold (s.)   Jon Sæther (s.)

-oOo-

År 1971 den 2. september ble jordskifterett satt i huset til Rolf Johnsen i Dalsbygda.

Rettenns formann: kst. jordskiftedommer Tollef Lunaas, Hamar.

Jordskiftemenn: 1. Leif Gløtvold, Narjordet.

2. Jon Sæther, Tolga.

Protokollfører: Rettenns formann.

Sak nr. 32/42 m.m. - til behandling foreligger tvist om grenser i Falkenget i Vangrøftdalen.

Partene er:

1. Rolf Johnsen, eier av gnr. 132, bnr. 34.
2. Tore Østgård, eier av gnr. 135, bnr. 75.
3. Kolbjørn Eggen, eier av gnr. 135, bnr. 15.
4. Lars Østgårdseggen, eier av gnr. 133, bnr. 62.
5. Inge Kroken, eier av gnr. 132, bnr. 24.
6. Harald Kroken, eier av gnr. 132, bnr. 41.

Tilstede: Rolf Johnsen, Tore Østgård, Inge Kroken og Harald Kroken.

Tore Østgård møter også for Kolbjørn Eggen.

Fremlagt ble:

198. Skriv 12/2 -71 fra Tore Østgård.